

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžr/60/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014200644
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014200644.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: T. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom v Q., T. J. XX, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom v Nitre, Štefánikova trieda 69, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 14. apríla 2010, č. 2010/00095-Pe, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2015, č. k. 2S 92/2014-57, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2015, č. k. 2S 92/2014-57 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 30. septembra 2015, č. k. 2S 92/2014-57 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zastavil konanie vedené na krajskom súde pre nepreukázanie splnenia podmienok podľa § 250a Občianskeho súdneho poriadku o povinnom právnom zastúpení. Krajský súd rozhodol, že žiaden z účastníkov súdneho konania nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobkyňa v žalobe požiadala o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Výzvou z 02. mája 2014 krajský súd oznámil žalobkyni, že právomoc rozhodnúť o ustanovení právneho zástupcu z radov advokátov má od účinnosti zákona č. 332/2011 Z. z. Centrum právnej pomoci, na ktoré je potrebné podať žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu. Žalobkyňa bola súčasne vyzvaná, aby sa v danej veci obrátila na Centrum právnej pomoci v lehote 15 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy a bola poučená, že inak krajský súd bude predpokladať, že na žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu netrvá. Výzva bola doručená žalobkyni 22. mája 2014.

Ďalej krajský súd uviedol, že na predmetnú výzvu žalobkyňa nereagovala. Krajský súd výzvou z 26. septembra 2014 opakovane vyzval žalobkyňu na preukázanie splnenia podmienok ustanovených v §

250a Občianskeho súdneho poriadku pod následkom zastavenia konania v zmysle § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Výzva bola žalobkyni doručená 19. novembra 2014. Žalobkyňa podaním doručeným krajskému súdu 09. decembra 2014 požiadala o ustanovenie zástupcu z radov advokátov a o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Výzvou z 15. decembra 2014 krajský súd opätovne oznámil žalobkyni, že právomoc rozhodnúť o ustanovení právneho zástupcu z radov advokátov má Centrum právnej pomoci, na ktoré je potrebné podať žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu a zároveň ju vyzval, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy preukázala splnenie podmienok ustanovených v § 250a Občianskeho súdneho poriadku. Výzva bola doručená žalobkyni 19. januára 2014.

Žalobkyňa podaním doručeným krajskému súdu 22. apríla 2015 opätovne požiadala o ustanovenie advokáta. Šetrením krajského súdu bolo zistené, že Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava, nevedie konanie o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov žalobkyni, nakoľko žalobkyňa nepodala žiadosť o jeho ustanovenie.

Následne krajský súd poukázal na ustanovenie § 250a a § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že nakoľko žalobkyňa nepreukázala splnenie podmienok ustanovených v § 250a Občianskeho súdneho poriadku o povinnom právnom zastúpení predložením plnomocenstva udeleného právnomu zástupcovi, súd v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku konanie zastavil.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku s použitím ustanovenia § 246c Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené a žalovanému trovy nevznikli.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ale ani na zmenu.

Odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu zistil, že žalobkyňa podala riadne a včas odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2015, č. k. 2S 92/2014-57, v ktorom sa domáhala aby odvolací súd zrušil rozhodnutie krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Ďalej, že žalobkyňa podaním na krajský súd z 21. apríla 2016 doložila plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v konaní pred krajským súdom v danej veci až do právoplatného skončenia veci. Keďže doložením plnej moci udelenej advokátovi žalobkyňou bola vytýkaná prekážka brániaca ďalšiemu konaniu krajského súdu odstránená, odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Napriek správnomu postupu krajského súdu, vzhľadom na všetky individuálne okolnosti daného prípadu odvolací súd odvolaniu žalobkyne vyhovel a uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra

2015, č. k. 2S 92/2014-57 podľa § 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, berúc v úvahu aj tú skutočnosť, že prílišný formalizmus by mohol mať v danom prípade za následok porušenie základného práva žalobkyne na prejednanie jej veci nezávislým a nestranným súdom.

Odvolačí súd sa vzhľadom na zrušenie rozhodnutia krajského súdu vecou samou nezaoberal. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu vec znovu prejednať a rozhodnúť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Povinnosťou krajského súdu bude v novom rozhodnutí vo veci samej rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku).

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.